

der omtales ikke anden Opsættighed og Modstand mod Skipperens Befalinger. Der kan dog godt tænkes en Modstand i Gjerning udenfor de egentlige Boldsilfælde, og det vilde være urigtigt i saa Henseende at henvise til Bestemmelserne om Disciplinarforførelser, thi de vilde ikke være tilstrækkelige, ligesom det overhovedet ikke er heldigt at henvise dertil saadanne Gjeringer, der Characterisere sig som en Forsyndelse eller Forbrydelse imod Skipperen selv. Ved samme Leilighed skal jeg forøvrigt vende tilbage til det andet Capitel for at berøre en Udsættelse, jeg har at gjøre imod, hvad der er vedtaget i det andet Thing. Jeg anseer det nemlig ikke for heldigt, at man fuldstændig har ophævet de bestemte Straffesatser, der fandtes i det oprindelige Udkast; thi i mange Tilfælde vil det ikke være heldigt at lade det beroe paa Skipperens Vilkaarlighed, om en større eller mindre Straf skal anvendes. Bestemte Straffesatser, saaledes som de fandtes i det oprindelige Udkast, maae derfor vistnok foretrækkes for Fastsættelsen af et Maximum og et Minimum. Der er endnu nogle enkelte Smaa Ting i det sidste Ufsnit, som jeg er imod, men jeg skal ikke nu dvæle derved. Derimod troer jeg allerede ved denne første Behandling at maatte gjøre opmærksom paa, at det vistnok vilde være meget hensigtsmæssigt, om der i denne, saadelform i alle andre større Love, optoges en udtrykkelig derogatorisk Bestemmelse, det vil sige, en Bestemmelse, som nævnte, hvilke ældre Lovbestemmelser der hævedes ved den. Jeg veed meget vel, at en udtømmende Dpregning af saadanne ældre Bestemmelser stundom kan være forbunden med Vanskeligheder, og at det med Hensyn til mange ældre Bestemmelser ofte kan være tvivlsomt, hvorvidt de skulle anses for hævede eller ikke; men netop dette, at der kan være Tvivl i saa Henseende, maa gjøre det ønskeligt, at det udtales i Loven, hvorvidt de ere hævede eller ikke. Den ærede Indenrigsminister veed, at der paa et tidligere Stadium under Sagens Gang har været tænkt paa at optage en saadan Bestemmelse, og det vil alt-

saå heller neppe være umuligt, inden Sagen endelig vedtages, at tilveiebringe en saadan. Jeg har hadt Leilighed til at beskæftige mig med denne Materie, og jeg veed derfor, at naar man vedtager denne Lov uden at indsatte en saadan Bestemmelse, bliver der 2, 3 à 4 ældre Bestemmelser tilbage, med Hensyn til hvilke der vil kunne opkaftes en saadan Tvivl, som det netop maa være ønskeligt at fjerne. Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale det ærede Thing at lade Lovforslaget gaae videre og at lade det blive hurtigt og velvilligt behandlet.

M. Sage: Det er mig kjær, at et æret sagkyndigt Medlem har taget Ordet og har paavist Nødvendigheden af at foretage Forandringer i det foreliggende Lovforslag. Det er jo meget ubehageligt at skulle sende et Lovarbejde, som jaalengé har været under Behandling udenfor Rigsbagen og nu endelig er blevet vedtaget i Landstinget, tilbage igjen; men det forekommer mig dog ikke, at dette vil kunne undgaaes, selv om man vil tage det i den bedste Mening Altsammen, at det er overordentlig vanskeligt ved Lov at fastsætte, hvad der skal iagttages ombord i Fartøier. Et Skib med dets Mandskab er en saa flygtig Ting, at det er meget vanskeligt at forudsige de Tilfælde, hvor Loven bør komme til Anvendelse. Jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger vedrørende Lovforslaget, i Haab om, at de, der ere enige med det ærede Medlem, der talte først (Tuxen), og med flere af de paafølgende Talere, vilde slutte sig sammen og stille de fornødne Endringsforslag til 2den Behandling, uden at Sagen behøver at gaae i Udvælg. — § 1 kan jeg ikke nægte har sat mig i nogen Forleghed; det minder mig Noget om den saakaldte Bedemandsliil, naar der tales om, at Mandskabet skal modtage Befalingerne med Opmærksomhed og paa en beskeden Maade; det er Noget forunderligt, forekommer det mig, at ville sætte ind i en Lov. Men jeg skal ikke opholde mig videre derved og strax gaae til det